2008 - 1

informatie over causa
Petrus Jozef
Triest

Een zonne scheppen...

De Vincent de Paul van België

ÉÉN MIRAKEL IS VOLDOENDE

Het proces van de Zaligverklaring van Kan. Petrus Jozef Triest, stichter van de Zusters en Broeders van Liefde, de Broeders van Sint-Jan de Deo en de Zusters Kindsheid Jesu, startte in de kathedraal van Gent op zondag 26 augustus 2001. Een proces van zaligverklaring omvat twee fasen: een diocesane en een Romeinse. Eerst komt de diocesane waarbij de bisschop van de plaats waar de kandidaat stierf, dus in ons geval, de bisschop van Gent, een uitspraak moet doen of het leven van een kandidaat in aanmerking komt voor een verder onderzoek tot zaligverklaring in Rome. Daartoe moet de postulator alle informatie die over de kandidaat te vinden is verzamelen en in een vlot leesbaar eensluidend verklaard afschrift aan de diocesane rechtbank ter beschikking stellen. Deze informatie omvat de geschriften van de kandidaat, maar ook wat tijdgenoten over hem hebben verklaard.

Wat Petrus Jozef Triest betreft menen we dat er geen nieuwe informatie meer zal opduiken. Al wat nog aan het licht komt lijken herhalingen of bevestigingen van wat we al verzamelden. Al het materiaal is dus gekend.
De volle aandacht gaat op dit ogenblik naar de vorm waarin het dossier zal gepresenteerd worden. Het komt er op aan de documenten: sermoenen, conferenties, brieven, getuigen van tijdgenoten... niet in een ordeloze bundel te bezorgen, maar gemakkelijk toegankelijk te maken zodat op een vlotte manier kan geconsulteerd worden om zich een oordeel te vormen over de persoon als mens, als priester, als stichter van congregaties en als voorbeeld van hoogstaand christelijk leven. Daartoe is een grondige studie van de teksten nodig om de bijzondere eigen aspecten van de figuur te ontdekken en in reliëf te brengen in een biografisch overzicht en beschrijvingen van zijn typische kenmerken. Dat vraagt veel tijd, maar hopelijk geraakt de bijzondere waarde van Kan. Petrus Jozef Triest ondertussen bij een groter publiek bekend en neemt de groep van personen die op hem een beroep doen steeds verder toe.

Het meest volledige dossier, met de mooiste teksten is onvoldoende indien het niet gedragen wordt door een faam van heiligheid die tot uiting komt door nederig gebed om zijn voorspraak bij God en een groeiende overtuiging en ondervinding dat er inderdaad antwoorden komen uit de hemel. Eén echt mirakel is voldoende voor een zaligverklaring, maar wellicht wordt dat voorbereid door vele bescheiden gebedsverhoringen. Wanneer Kan. Petrus Jozef Triest als symbool van de naastenliefde een toeverlaat blijft voor een steeds groeiende groep van mensen in nood, zal de gelukkige dag van zijn zaligverklaring voor de deur staan.

Br. Eugeen Geysen, postulator

STEUN DE CAUSA • Bent u er, net als wij, van overtuigd dat de zaligverklaring van Petrus Jozef Triest een signaalwaarde zal hebben voor onze gelovige wereld en dat het belangrijk is om P.J. Triest verder aan de wereld te laten kennen? Wilt u hieraan meewerken? Dat kan door uw gebed. Wilt u uw sympathie of medewerking meer materieel uitdrukken, dan kan dit door een vrije bijdrage voor deze nieuwsbrief, door een eenmalige of periodieke gift op rekeningnummer: 440-0758101-21 van Kloostergemeenschap Broeders van Liefde met vermelding: Causa Triest. Hartelijk dank.

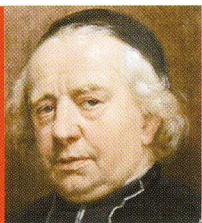

Station 5 " Ein Fremder hilft",
des Bensberger Misereor-Kreuzwegs von Sieger Köder >

OP VOORSPRAAK VAN VADER TRIEST

Vrijdag 5 oktober 2007 begon in de kapel van het broedershuis te Eindhoven een noveen ter ere van Vader Triest. Het is de bedoeling dat door zijn voorspraak van God de genezing bekomen wordt van Mevrouw Karin T.. Karin trad in het huwelijk met de zoon van een verdienstelijk kunstenaar en goedbevriende buur van de Broeders te Eindhoven. Het huwelijk had er plaats in de grote kapel van het instituut Eikenburg waar de broeders wonen. Vrij vlug na haar huwelijk werd ze ziek en ze verblijft nu al anderhalf jaar in diverse ziekenhuizen zonder dat er uitzicht is op beterschap.
De idee om met velen een noveen tot Vader Triest te houden komt van Br. Wout Lips. De plechtigheden rond het 200-jarig jubileum van de Broeders van Liefde en de onthulling van een standbeeld van de stichter Petrus Jozef Triest op een grasplein voor de hoofdingang zetten zijn idee kracht bij.
Na de verwelkoming van de aanwezigen maakte hij zijn bedoeling bekend. Iedereen ontving een folder met aangepaste teksten om de volgende dagen de gebeden thuis te kunnen voortzetten. Op de sluitingsdag komen allen weer samen in de kapel voor het plechtig slot. Daarna mocht de echtgenoot de aanwezigen toespreken. Hij liet de vracht lijden en onzekerheid aanvoelen door te verwijzen naar het medisch dossier dat ondertussen al aangegroeid is tot een dikte van meer dan tien centimeter. De postulator voor de zaligverklaring van Petrus Jozef Triest, - naar aanleiding van de jubelviering voor enkele dagen op bezoek -, achtte zich gelukkig bij deze opening te mogen aanwezig zijn. Een dergelijke actie past immers wonderwel in de opdracht die hij heeft ontvangen: het dossier samen te stellen dat de kerkelijke rechtbank van het bisdom Gent moet in staat stellen een gefundeerde uitspraak te doen over het voorbeeldig christelijk leven van de Dienaar Gods. De zaligverklaring is echter voorbehouden aan de paus.

Tot grote vreugde van broeders, familieleden en vrienden die de noveen hielden, werd vernomen dat uitgerekend op de dag dat de noveen startte de hoge koorts die vroeger maar niet wou wijken, verdween en sindsdien niet meer terugkwam. Dank u wel, Vader Triest, voor dat duidelijk antwoord uit de hemel. En het is nog niet alles. De gebedsactie werd verder gezet ook na afloop van de noveen en op 28 december 2007, de dag dat de Congregatie van de Broeders van Liefde 200 jaar bestond, was de zieke zo mooi aan de beterhand dat ze naar huis mocht. Kan Vader Triest ons nog duidelijker laten aanvoelen dat we naar zijn voorbeeld moeten bidden?

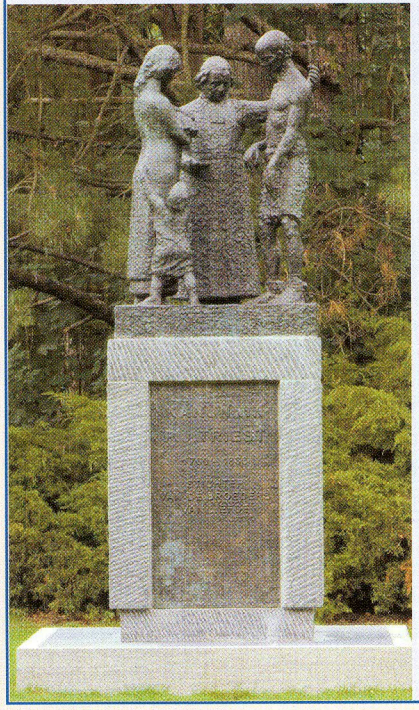

Laten we hopen dat deze gezamenlijke gebedsactie de zaak van Vader Triest een flinke stap vooruit helpt in het bekomen van het vereiste mirakel. Middelen om ons gebed kracht bij te zetten zijn ongetwijfeld een verlevendiging van ons geloof en de verbetering van ons leven.

Gebeden om de voorspraak te verkrijgen van P.J. Triest en een noveenboekje zijn te verkrijgen, tegen kostprijs, op het secretariaat.

▲ *Nieuwe beeldengroep P.J. Triest (Henk Oddens), Broeders van Liefde, Aalsterweg 289, 5644 RE Eindhoven, dubbelpostkaarten van beeld verkrijgbaar voor 1€/stuk+verzendingskosten, secretariaat@broedersvanliefde.com, tel. 00-31-40 21 41 600*

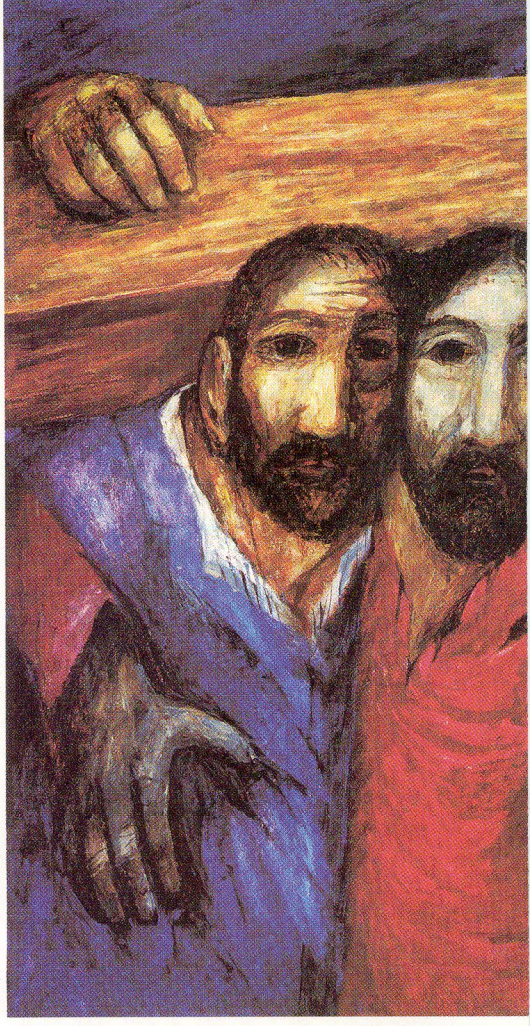

In zijn tweede Encycliek "Spe Salvi" schrijft Paus Benedictus XVI in nr. 36: "Het lijden komt enerzijds voort uit onze eindigheid, en anderzijds uit de enorme massa schuld die zich in de loop van de geschiedenis heeft opgehoopt en ook in het heden onophoudelijk aangroeit. Natuurlijk moeten we alles doen om het lijden te verminderen ... "

Wat een schitterend voorbeeld heeft Vader Triest ons bij deze taak gegeven? Hoeveel ongeneeslijk zieken heeft hij niet opgezocht in hun armtierige krotwoningen om ze in Godshuizen op te nemen en een liefdevolle verzorging te geven? Heeft hij niet de geesteszieken die geketend in vunzige kelders werden afgezonderd en overgeleverd aan harteloze uitbuitende bewakers uit de boeien bevrijd en samen met Prof. Jozef Guislain voor hen een wetenschappelijk verantwoorde liefdedienst uitgebouwd? Wist hij niet zijn afkeer voor burgerlijke autoriteiten die met geweld tegen de godsdienst ingingen te onderdrukken om nederig gunsten voor zijn beschermelingen te bekomen? Zette hij niet zijn leven op het spel en tartte hij niet de brigadier die hem op de hielen zat om hem te kunnen beschuldigen van verboden toediening van sacramenten om hem daarna in de gevangenis te werpen in afwachting van een verbanning, toen hij zijn stervende vrouw de troost van de H. Kerk bezorgde? Dwong zijn medelijden

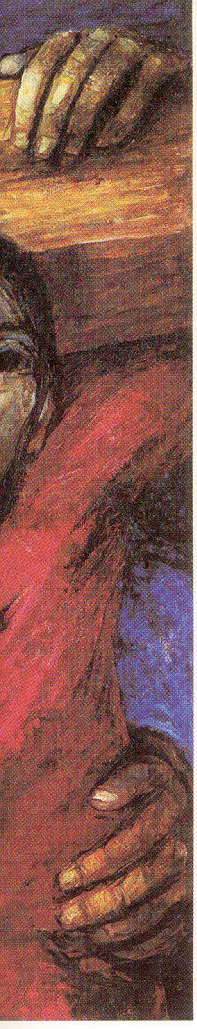

Samen in de beproeving, samen bij de heropbouw?

met wanhopige moeders hem niet tot het stichten van een congregatie voor de opvang van vondelingen ter bescherming van het pas ontloken menselijk leven; een mooie opdracht waaraan ook onze tijd nog een grote behoefte heeft. Zoveel prachtige voorbeelden van een bewonderenswaardige inzet ter vermindering van het lijden verbonden aan de eindigheid van het menselijk bestaan.

Als tweede bron van het lijden vernoemt de paus het lijden dat de mens overkomt omwille van de mysterieuze band die er bestaat tussen het lijden en de zondelast die nog dagelijks groeit. De Bijbel illustreert deze samenhang met vele voorbeelden (Cfr. Sermoenen, p. 41). We kunnen deze situatie wellicht vergelijken met een altijd maar aangroeiende financiële staatsschuld die overgedragen wordt op de volgende generaties. Staatslieden van het goede hout trekken daarop de aandacht en zoeken naar maatregelen om deze last te verminderen. Dat de mens bekwaam is tot heel groot kwaad weten we allen. We noemen dat een misdaad tegen de menselijkheid, zoals foltering en genocide. Hoe fijner de menselijkheid van een persoon ontwikkeld is des te groter is zijn afschuw voor het kwaad. Volgens Vader Triest zou niemand nog durven kwaad bedrijven moest hij goed beseffen hoe groot de belediging is die men daardoor zijn Schepper aandoet. "Op heel de aarde kon geen mens gevonden worden die zich zou durven verstouten om de kleinste zonde te bedrijven indien hij wist hoe diep de zonde God beledigt" (Sermoenen, p. 41). Alleen God kan zonden vergeven en het kwaad uit de wereld wegnemen. We mogen dit vragen in ons gebed. In zijn eerste preek, na een beloken tijd van vijf jaar ondergedoken bestaan, komt Vader Triest er openlijk voor uit: "Hou op met wenen, staak je geschrei, allerliefste parochianen, wis de tranen van je wangen, schep moed en zucht niet meer. De vervolging is ten einde, onze gebeden zijn verhoord". En jubelend gaat hij verder: "O gelukkige dag waarop ik voor de eerste keer in het openbaar mijn stem tot mijn lieve parochianen mag richten. Dit is een dag die nooit uit mijn geheugen zal geschrapt worden. Ik was immers je wettige herder en jullie waren mijn schapen. Samen waren wij in bittere droefheid, samen waren wij verstoken van onze diepste verlangens. Dikwijls was ik ontroerd en zag ik in mijn geest de verlangens van de kinderen, de verzuchtingen van de ouders, de tranen van de bedroefden en de armen, het smachtend jammeren van de zieken en ik was niet in de mogelijkheid hen te troosten en te helpen zoals mijn hart dit had gewenst. Maar - geloofd zij de Allerhoogste - nu is, eindelijk na vijf jaar, die langverwachte dag gekomen waarop je wensen vervuld zijn en wij de teugels van onze ijver mogen laten vieren" (idem, p. 62).

Om de rampen en tegenkantingen van zijn volk af te wenden tracht hij met ijver zijn parochianen van de zonde weg te houden. Allen hebben gezondigd en daarom is veel leed over hen gekomen. "De rijken bleven onbewogen tegenover de ellende van de armen; hun hardvochtigheid nam toe met hun overvloed. Ach, geliefde parochianen, welke ongebondenheid was en is er niet te vinden in de jeugd, welke ongodsdienstigheid in de mannelijke leeftijd, welke schuldige onwetendheid in de ouderdom, hoeveel ontrouw onder de gehuwden, hoeveel onrechtvaardigheid onder de handelaars, hoeveel twist en tweedracht onder vrienden, hoeveel onenigheid en afkeer onder burgers, hoeveel verachting voor en overtreding van de geboden van God en van de H. Kerk; in één woord, hoeveel verdorvenheid van zeden in de schoot van het christendom, zowel bij de geestelijken als bij de leken". In de tijden van angst en benauwdheid werden beloften afgelegd. Nu is het de tijd om er trouw aan te blijven. "Houd de voornemens en de beloften dat jullie je leven zullen veranderen. Die beloften hebben jullie dikwijls gedaan wanneer de angst en benauwdheid je van alle kanten overvielen. Ja, beminde parochianen, maak mij voor God niet leugenachtig, want ik heb zo dikwijls in mijn eenzaamheid in jullie naam gesmeekt dat Hij het zwaard weer in de schede zou steken omdat wij beterschap beloofden. Ik heb beloofd dat de dronkenschap zou ophouden, dat er geen vloekers, onkuisen, onrechtvaardigen, e.a. meer zouden gevonden worden. Ik heb Hem gezegd dat onderlinge vriendschap en liefde zullen weerkeren" (idem, p. 66).

Vaak verdeelt de overweldiging van een land het volk in voor- en tegenstanders van de bezetter. Als de rust terugkeert kan er maar alleen aan gezamenlijke heropbouw gedaan worden na een algemene vergiffenis. Vader Triest is zich hiervan ten volle bewust. "Vandaag, beminde parochianen, vraag ik van jullie allen een klein geschenk. Ik weet dat jullie mij dat niet zullen weigeren. Ik vraag dan je hart om het te verenigen met het mijne om elkaar te beminnen en te helpen het vervallen geloof te herstellen... Jezus Christus, wiens liefde zonder grenzen is, beveelt ons zijn liefde voor de mensen na te volgen. Hij roept ons op elkaar te beminnen uit liefde tot Hem, elkaars lasten te dragen, elkaar te vergeven zoals wij wensen dat God ons vergeeft en in vrede te leven met alle mensen voor zover dat in ons vermogen ligt. Dat is het wat ons tot waarachtige christenen maakt. Alleen op deze voorwaarden worden wij erfgenamen van de hemel. De vrede, de eendracht, de eensgezindheid, de liefde zullen het deel zijn van de gelukzaligen. Laten wij dan trachten hier op aarde te leven zoals wij in de hemel voor eeuwig zullen leven.

Wat mij betreft, ik heb mijn vijanden reeds lang vergeven. Ik vernieuw nu openlijk mijn woord dat ik hun uit de grond van mijn hart vergeef. Ik geef hun de kus van een waarachtige broederlijke liefde en wil als wraak niets anders dan dat zij zich verzoenen met hun God, opdat zij slechts één van hart en geest mogen zijn om zo ware broeders in Jezus Christus te zijn" (idem, p. 69).

De onderlinge vrede moet beginnen in de harten van de mensen. Mgr. Laurent Monsengwo Pasinya, de aartsbisschop van Kinshasa, benadrukte dit in zijn kerstboodschap 2007 als volgt: "Het zwijgen van de wapens laat op zich wachten, omdat het zaad van de vrede dat de Heer in onze harten plantte tussen de doornen valt". Zeer raak geeft ook "Spe Salvi" in nr. 15 deze idee weer: "Zien we niet juist in het licht van de huidige geschiedenis weer opnieuw dat er geen positieve wereldorde kan gedijen, waar de zielen verwilderen?"

Vader Triest vandaag doorheen zijn congregaties

ZUSTERS VAN LIEFDE J.M.: JONGER DAN JE DENKT

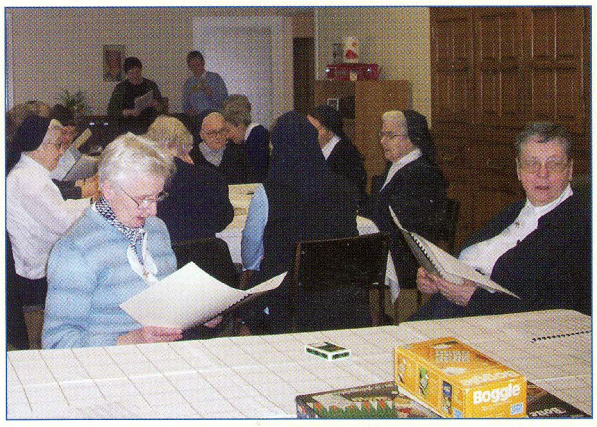

De Belgische Centrale Provincie telt nog 106 zusters, waarvan velen de gezegende leeftijd van 80 overschreden hebben. Toch staan zij nog open voor al wat er in de wereld gebeurt. Enkele jaren geleden, startte een kern van drie zusters met het project "Jonger dan je denkt". Het doel was de oude zusters uit te nodigen tot ontmoeting, ontspanning, bezinning, een viertal maal per jaar, waaronder een bedevaart in Mei, een vierdaagse vakantie met de nodige uitstappen. Het groot aantal zusters bij elke samenkomst bewijst het waardevolle van dit project.

BROEDERS VAN LIEFDE NAAR CHINA?

Jawel, de droom om ooit Broeders van Liefde in China te hebben wordt meer en meer werkelijkheid. Reeds vanaf de jaren '90 ontwikkelden de Broeders van Liefde samenwerkingsinitiatieven op het vlak van de psychiatrische zorg met Chinese instituten. Maar steeds bleef de hoop bestaan om ook als congregatie effectief aanwezig te komen. Samen met het Verbiestinstituut werd daarom in 2005 een bezoek gebracht aan bevriende bisschoppen en ook aan verantwoordelijken van de officiële katholieke kerk. En dat was nieuw. Eind 2007 werden deze contacten opgevolgd, en met de steun van een jonge priester, Joseph Quo, die ondertussen aangesloten lid is geworden, konden we starten met de vorming van een aantal kandidaten. Vandaag studeren vijf kandidaten Engels in Beijing en vanuit de generale raad werd besloten om Br. Adrian Hartotanojo, vicaris-generaal en zelf ook Chinees, voor een periode naar China te laten gaan om deze kandidaten te begeleiden. Met deze perspectieven mochten we ons jubeljaar afsluiten. Misschien is dit wel een wonder van Vader Triest, alvast een resultaat van zijn voorspraak.

ZUSTERS KINDSHEID JESU: EEN NIEUWE SPIRITUALITEIT WEVEN

Naar jaarlijkse gewoonte werd op de startdag in september het werkjaar 2007–2008 ingeleid. Er werd gekozen voor het thema: "Geroepen om een nieuwe spiritualiteit te weven die bron is van hoop en leven voor de mensheid." Centraal in dit thema staat het beluisteren van Gods Woord. Daarom leggen we ons toe op het lezen, bespreken en verstaan van de Schrift. Ruim honderd zusters schreven in voor de bijbelcursus die al het tweede jaar wordt ingericht te Hasselt en te Oostakker. Zoals Jahweh de kreten hoorde van zijn volk in Egypte, enkele duizenden jaren geleden, (Ex.3, 7-8) zo worden ook wij geïnterpelleerd door het geroep van miljoenen mensen die lijden. In het spoor van onze stichter, die gevoelig voor de tekenen van de tijd, de nood van medemensen zag, hun roepen hoorde en wegen zocht om een boodschap van verlossing te brengen, willen wij ook steeds opnieuw ontdekken welke de noden van mensen zijn dichtbij en veraf. Zo kiezen we er al jaren voor de Congolese congregatie uit de onze gegroeid te steunen. We zijn dankbaar dat ze ondanks vele moeilijkheden daarin slagen. Wij mogen daarbij ook rekenen op de inzet van medewerkers van onze voorzieningen, die via de vzw Lisanga jaarlijks projecten steunen.

Causa P.J. Triest • Stropstraat 119 • B-9000 Gent • tel. *(32)-(0)9.241.19.16 • CausaTriest@fracarita.org
redactie: Br. Eugeen Geysen (v.u.), Br. René Stockman, Zr. Reninca Driesen, Zr. Geert Goethals en Lieven Claeys